

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :

Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.

Dobijo se

Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Csorföld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomu
moro pošilati.

za naročnike Marijinoga lista, je Novin cena če
se jih od štirih več na eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

„Stopo je v nebésa, sedi na desnici Bogá - Očé vsamogočega“.

Tak právimo vsaki den, kda „vero božo“ molimo pa si ne premisslávamo, znam od toga dosta, ka to pomeni? Návčili smo se z biblije, ka je šo Jezuš vó na oljsko goro pa se je tam pred očmi svojih apoštolor v nébo podígnó. Apoštolje so žalostno glédali za njim, ár so ešče ne bili presvetleni od Dúha svétoga, ne tak, kak nikda David kral, kí je vido v dúbi vnébohod Gospodnov pa se je etak razveselio nad tem: „Vsi národje pokajte z rokámi; vesélte se Gospodí z rečjov vesélja: gori je šo Bog z radostjov.“ (Ps. 46. 2. 6.)

Záto ka je ne to nájveške v tom deli, ka je gori šo. To se zgodilo tudi z Henokom i Eliášom, nego to je tú posebnoga spomína vredno, ka se je tudi pri gorístanenji Jezušovom zgodilo, ka je on sam z svoje vole i moči, brezi vse lúdske pomoči šo v nebésa pa s tem novo svedočanstvo svojega božanstva dao nam.

Zdaj pa te právimo: „sedi na desnici Bogá očé vsamogočega.“ Sedi? To je tak po človečem povedano. Što more sedeti, počivatí, on na zádne trúden gráta pa more mreti. Toga pa prí Jezuší, kí je od mrtvi stano, kí živé kak Bog i človek na veke, nikak ne bode.

Tem menje slobodno míslimo, ka Bog Oča desnico, ali kakšo drúgo kotrígo má tak, kak človek. Samo ka mí lúdjé si tak premisslávamo, ka smo tistoga počástili, koga smo na desnico svojo posádili, záto to versko pravico, ka je Bog Oča Jezúša Kristúša ne samo kak Bogá, nego tudi kak človeka počástio (Bog ne more sedeti, kak človek) z takšími po človečem povedanímí rečmí spoznamo. Rečí samé to pomenijo, ka Jezuš Kristuš ravna

svet, goridrží njega, se skrbi za vse stvarí z popunov oblástjov, ár je on Bog pa njegovo človečanstvo se ne more razločiti od božanstva, zato njegovo ravnanje i skrb za celi svet je delo Jezúša kak Bogá i človeka navküper.

Velika verska istina je to, pa vredna, ka bi se njoj mí veselíli, kí poznamo njegovo nas lúbéče Srcé, z šterim je tak vnogo dobrote véino za nás že tú na zemli.

Bog je človeki jako visoki. Človek nikdár ne bi vúpao z lúbéznostjov kak dete glédati na njega, či ne bi Jezuš prišeo, gratao naš brat ino kak takší odišeo nazaj v nebésa. Zdaj pa ka se je to zgodílo, „pokajte z rokámi vsi národje, vesélte se Gospodí z rečjov vesélja: gori je šo Bog z radostjov“ pa je stem pokazao, ka je ne prázna reč, ka za nás tudi bo tam mesto, kam je on odišeo z telom vréd.

Bojna.

Na bojiščah napredújemo. Nego naj premagamo ne samo domovine, nego tudi i najbole dúševno sovražnike, grehe, prosimo, oj prosimo odprto Srce Jezusovo te mesec kak največkrat za povrnjenje naših vojakov. Grešnih ljúdiij zmaga je najstrašnejša kaštiga.

Poročila z bojišč so sledeča:

Talijansko bojišče. Naše čete sijajno napredújejo že na taljanskoj zemlji i so prišle do *Arsiero* i *Schio*. Vlovljenih je do 30 jezér talijanov dozđaj i zvún drugoga strliva do 300 topov zaplenjenih. Prebivalstvo beži dale. Do 20 jezer ljúdiij je že povrglo svoje mirno stanovanje i odišlo v *Vincenzo* pa dale doli. — *Casa Ratti* Punta Korbin i *Cima Maora* trdnjava je v naših rokah. Na *Krni* i *Monte Siefi* so taljanski napadi odbiti.

Francozko bojišče. Kre *Verduna* so srditi boji. Nemci napredújejo, če-

ravno pomali. Znova je zgrabljenih 2000 francozov i zaplenjenih 12 strojnih pušk. Od maja 22-ga je 48 častkov i više 3000 moštva vlovljenoga. Francozke zgúbe je pri Verduni 120 jezer mrtvih i ranjenih. Ne znati, je nemcov, šteri napadajo, menjša, ali vekša. Včasi naime tudi francozi napadajo.

Albansko bojišče. Zvún strelbe i metanja bomb je nikše bitke ne bilo. Bolgari i naši sovražniki mirno stojijo eden proti ovomi.

Na ruskom bojišči ne ga nikše posebne spremembe. Na zahodnom bojišči se brš pripravljajo na napade.

Na türskom bojišči ne ga drúge spremembe, samo ka Rusi Perzijo ščejo opasati i so zasedli mesta *Kasr-i Sirin* pa *Revanduz*. Celi namen pa nema praj nikšega pomena.

Na morji. Ladje se den za dnevom potaplajo. Naš podvodni čun je potopo „Washington“ imenüvani taljanski parnik, nemški pa „Berkelström“ hollandskoga.

Dom i svet.

Amerika. Amerikanska vlada pozove vse vojsküvajoče se države, naj pošlejo poslanike na mirovni zbor. Bo kaj dosegnola, ali ne, ne znati. Pred letom praj ne ga vüpanja za mir.

Hollandia. Zavolo potopenja „Berkelström“ ladje je hollandska vlada nemškoj naznanila, da njoj kvar more povrnóti, ar je potápljanje protipostavno bilo.

Anglija. Kralj od 18 do 41 let stare podložnike pod orožje zove, Zednim se tudi zahvali svojimi ljúdstvi, ka ga je bogalo i prostovoljno tak veliko vojsko naredilo, ka više pet milijonov šté.

Francija. Presednik je nazoči bio pri sv. meši z svojov ženov, štero je parizki knezoškof D Amiette slúžo za

pokojne fiškališe, šteri so v boji spadnoli. Ka neverske vlade kotriga že mešo poslušša na Francozkom, je dobro znamenje.

Pismo na bojišča.

Če je pa od Boga ostro zapovedana molitev, če se je nemogoče zvelečati brez njé, te da je greh, če ne molimo. Grešimo, drági vojaki, če Jezusove zapovedi ne zdržimo i ne molimo. Ki vsaki den, končimar, kda stane i leže, pred jelom i za jelom ne moli, mali greh včini. Ki na mesec niednok ne moli, smrtno zagreši. Najbole zapovedana je pa molitev 1) v smrtnoj nevarnosti, 2) v velikom sküšavanji, 3) v javnih nevolah, 4) kda posebno potrebüjemo božje pomoči i 5) kda brez molitve ne smo mogoče dane zapovedi zdržati.

Teh pet točk vam, dragi vojaki z božov pomočjov razložimo, naj sprevidite, kak velika naloga molitve vam je na rame položena v strelnih jarkah ali kjekod se nahajate.

Devetdnevnica za povrnenje sveta.

Mesec junij mesec Jezusovoga najbolšega Srca se nam je priklono. Približava se svetek največše ljübezni božje, Telovoga i Srca Jezusovoga. Odprto i pod podoba krüha skrito Srce Jezusovo kaže neskončno smilenost, štero svet najbole potrebüje, svet grešen. Hüdobija je nateliko narasla v tom svetovnom boji, da to nemogoče popisati. Najstrašnejša šiba božja zača biti od Boga odvrnjeno človečanstvo: *milosče v največšoj obilnosti ponüjane i od ljüdh nepokornih zavržene se začo stavljati.* Ne de drügo z sveta, kak „jama razbojnikov“, pekel živih pogübljenih, če se Jezusovo Srce ešče bole zapre pred njim. Noetovi časi so se pobüdili, v šterih je po rečah sv. Pisma „*Bogi bilo žao, da je stvoró človeka na zemlji. Popačena je naime bila zemlja pred Bogom i napunjena s krivicov.*“ (Gen. VI. 6—11.)

Zato naj se te najstrašnejši vdarec božji ne püsti na človeka, prosimo smilenje od Jezusovoga najbolšega Srca za grešnike.

Vse düše, svecke i dühovne oprosimo v imeni neskončno razžaljenoga Srca Jezusovoga, naj opravijo od Telovoga do Srca Jezusovoga devetdnevno pobožnost za povrnenje grešnikov. Naj zmolijo pred izpostavljenim oltarskim Svestvom litanije Srca Jezusovoga vsaki den i kelikokrat so mogoči, naj

se prečistijo v teh devetih dnevah za povrnenje grešnikov. Kda pa ne bi bili mogoči v cerkev iti, te pa opravijo doma to pobožnost obrnovši se proti velikomi oltari svoje farne cerkve, v steroj dragi Jezus prebiva. Tak zmolijo litanije Srca Jezusovoga i dühovno obhajilo za povrnenje grešnikov.

Jezusovo Srce naj bode nam i grešnomi sveti smileno.

Dvoja tožba.

Od dve strani prihajajo nam tožbe, od strani vojakov proti domačim i od strani domačih proti vojakom. Ranjenci se tožijo, ka se domači ž njih norčarijo, kda njihove v brambi domovine dobljene rane ogledüjejo; na dopüst pridoči se tožijo, ka čeravno komaj ednok na leto prido domo, li je nekam čüdno spítavajo tü: Pa si že páli domá? Iz sloboščine nazaj v strelne järke odhajajoči se tožijo, ka je strašna pokvarjenost doma. Dühovniki zaman predgajo, deca i mladina po krčmah hodi, ženske so razvüzdane, hodijo za Rusi, kje so takši za delo; so noseče od njih tüdi; starejši moški so lumpi, še tisti, ki bi mogli v boji biti pa so oproščeni zavolo grünta vojaške slüžbe. To je edna tožba.

Ta drüga je proti vojakom. Domo pridoči se po krčmaj tepejo, bijejo, mesto cerkvi so v krčmi, tam lumplejo, poplesavajo; po bolnišnicah ravnotak pa še nečistüjejo.

Na obe tožbi to odgovorimo: Pri ništerih obe tožbi obstaneta. So domači pokvarjeni i so vojaki tüdi. Žalostna istina je, ka je ništerna ženska zablodila, ali hvala Bogi, jako malo je takših. To so navadno tiste, štere so se kak dekle tüdi rade po krčmaj teple, nepoštено obnašale povsod, v cerkvi tüdi, zato pa nej čüdo, če so zdaj zablodile nazaj na tisto pot, na šteroj so je njuvi možovje iskali pred zdavanjom. Jaz, če bi se ženo, krčme pohajajoče dekle ne bi si vzeo, čeravno bi milijone v deo dobila. Kopriva ešče posüšeno žge. Zato pa naj dečki bodo spametni pri odebiranji žen, če ščejo meti verne zakonske tovarišice. Deca teh oseb je pokvarjena; to nači ne more biti. Drüga deca se páli od té kvári. Poprek je pa istina, ka so starišje i drügi domači slabi v odgojitvi decé. Zagövarjajo jo, kre njé se gorjemlejo, verjejo njim, — deca pa strahovito zna lagati; — po tom te pridejo tožbe od lagoonine dece, štera tožba je pravična. Dovolite, da eden zgled povem. Nedavno je dete peneze vkralo oči pa z tistimi odišlo na „božjo pot“. Ne povem kam. Za prece lepo šumo

je cela čupora dece pila pa jela te, kda bi mogli pri sv. meši, spovedi i obhajili biti, ali moliti. Kvar trpeči oča, kda je proso stariše té tolvajske dece, — ki vkradjeno vzeme, je naime tüdi tolvaj i se njemi greh ne odpüsti, dokeč kvara ne povrne — pravim, kda je té tolvajske decé ništerne stariše proso, naj njemi kaj povrnejo, — ka mislite, kaj je za odgovora dobo? Norca so se ž njega napravili i ga stírali, kregali se ž njim, hajdi da bi ga še zbili. — No, ka pa če dühovnik opomené té slepe stariše? Glejte, to se je zgodilo. Kda je dühovnik ljübeznivo i krotko oproso ednoga stariša tá decé, naj dete pokara zato, ka je iz tolvajskoga trošilo, — znali so naime vsi, ka so penezi odnešeni, — je té v srce britko segajoči odgovor dobo: „Dobro je včino, če je jo“. Pa deca je po vilici z veseljom kričala: „dobro smo jeli i pili, da bi bar še več bilo.“ Takši so vidite starišje teh „nedužnih romarov“ i vnogi drügi tüdi.

Kda je edna ženska maloga dečareca, šteri se okoli polnoči še na cesti tepeo, pokarala, se je té norca napravo ž njé, mati je pa toj dobroj ženski glas poslala, ka de jo tožila, zakaj ne da mirü njenomi deteti. — Pri cerkvi je pokarao en stari možak deco, naj ide v cerkev, pa — razjočite se — starca so vdarila za ljübezniv opomin. — Na poti sreča možak dete, ka je kadilo. Lepo njemi pravi: dete, to še ne zató. To ga pa zavrne: te pa samo za vás —, pa dale kadi. Jeli, žalostne reči; ali ne čüdivajte se njim. Poznamo očo, ki sam da malomi deteti že z pipe kaditi, je sam vodi v krčmo i tam njemi cigarete küpije je z vinom zaleva, zato peneze dava drüge nerednosti i grehe dela, naj deco na čem več grehov navči. Žalostno, ali kje je pomoč? Pri dühovnikaj i vučitelaj? Tei je naj karajo, jeli? Bi je, če ne bi sodnije bilo. Ne odobravamo močnoga bitja, nego to tüdi ne, ka če šiba malo bole prileti na hrbet, bi včasi šli k zdravniki pa k sodniji tožit „popa“ i v učitelja. Spameten stariš ešče prositi more naprej postavlene, naj njemi deco karajo, ne ka bi zatoga volo na tožbo šo. Z decé se ne bje vö dobro, nego slabo. To pa čeden človek ne zameri ravnotak ne kak ne če njemi što pšenico oplevé, ka de lepša i njemi drevo podpre, ka se ne poderé. Zato pa *dragi, prelübleni vojaki, pišite domo svojim ženam i drüгим domačim, pišite dühovni pastirom i drüгим naprejpostavljenim, naj v vašem imeni kaštigajo i dajo kaštigati vašo deco. To je dozday z vaših pisem falilo, odsehmah naj pogostoma mesto ma v njih.*

To je vrastvo na tožbo vojakov proti domačim. Vsaki vojak naj piše domo, ka š njegove hiše nišče ne sme v krčmo hoditi, nego redno v cerkev i če deca, mladina kaj sfali, se pokaštiga.

Domači se tožijo na vojake, ka so lumpi, nečistniki, na Boga nikaj ne dajo i so ne verni svojemi zakoni. Odgovorimo kak prle. Večina vojakov je dozdej dobra. Ne tajimo pa, ka so smeti tudi med njimi. Ali štere so to? Ste je pred bojom ne poznali? Tisti razbijačje, lumpi, tolvaje, ki so nam teliko žalosti i skrbi delali pred vojnov, če z bojišča domo prido, ne pokažejo samo vojaške svoje sūknje gzdavo, nego stare zobé, indašnje hūdobije tudi. Cerkev njim vonja, v krčmi majo strelni jarek, v šterom se noč no den držijo. Tei kvarijo i jemlejo poštenje tim dobrim. Ali spameten človek de spametno i pravično sodo v toj reči: zavolo ništernoga betva kokola ne de celo njivo pšenice za kokol meo. Pa to tudi moremo spoznati, ka se je vnogi kokol preobrnno na pšenico. Vnogi, ki je prle slab bio vu veri, je zdaj močen gratao. Pred temi dol z kranščaki. Vojake poštūjmo, vse, najbolje pa ranjence, rome viteze. Tei so naš dug teško plačūvali, pomilūjmo je. Bog je pravičen, za nas tudi pride račun. Ka se pa ništerni vojak spozabi z svoje vojaške i krščanske časti ka nečistūje, pijančiva, preklinja, tomi je zrok slaba vzgoja. Šteroga so starišje nači včili, nači tudi dela. Štera dakla je pijanca, razvūzdanca vzela za moža, je sama kriva, če njej zdaj to piše domo, ka njemi je ne trebe, ar je postava dovolila tūrsko vere, pa de si drūge žene iskao; je ne čūda, če iz smrtne nevarnosti zraven v krčmo ide ne pa v cerkev, če je ne stavi doma pri njej, deci, starišaj, ve je ona za mlada pa še ne dugo ž njim vred pometala prage krčmene, starišje so pa v to vse privolili.

Ta mala četa slabih vojakov pa naj nas nikak v dvojnost ne postavlja. Vrastvo iščimo bole proti tej nevoli i pomagajmo dobromi imeni vseh vojakov pa tem nesrečnim zablodjenim.

Oprosimo zato vse vojake, naj niden ne ideo v krčmo, če na sloboščino pride domo, zvūn na poti, nego naj ide prvič v cerkev i se naj čem hitrej spove. Lani je teliko pijače marejene, ka se v sakoj hiši najde. Stokrat zdrovejša i bolša pa falejša je tá, kak vino krčmeno. Pa če bi šteri ravno želo vino piti, naj si je da domo prinesiti i naj je doma vživa zmerno pri svojoj družini, štero je že dugo ne vido i štera ga tak želno čakala domo.

Slovenski vojaki na bojiščah, iz srcā vas prosimo, opomente vsakoga, ki ide na dopūst, naj zvūn na poti, krčme ne pohaja.

To dvoje vrastvo, če mo sredno vživali domači i vojaki, ne pūsti tožbe niti proti domačim, niti proti vojakom.

Glási.

Od naših vojakov. Mrtev je: *Maučec* Jožef z Gomilic; *Cigan* Štefan, 24 let star mladenec z Gornje Bistrice. Povrgo je svoje tužne stariše i nevesto doma, brata pa na bojišči. Naznano je njegovo smrt nadporočnik Szép Jožef z sledečimi lepimi vrsticami.

Od odkritosrčne bolečine genjen pa z globokim pomilūvanjom vam dam na znanje, ka je 1892. leta rodjeni vaš šin Štefan, šteri je vrli pa viteški domobranec bio s spunjavanjom dužnosti pa s junaštvom od edne nesrečne krugle v srce streljen, je maja 10-ga pred poldnevom ob 11-toj vōri junaško smrt pretrpo. — V Doberdo vesi proti jugozapadnomi izhodi na vojačkom pokopališči je v lastnom grobi na vekivečni počitek položeni. Ime ma na svojem kriši napisano.

Spomin njegov sam si v srce zapro, z globokim pomilovanjom vam ostanim vaš dober prijātel. 1916. maj. 11. *Szép Jožef* nadporočnik, zapovednik stotnije.

— Mrtev je nadale *Gjōrek* Štefan z Būkovnice. Njegovo smrt nam naznanja Mujdrica Janoš četovodja v sledečem pismi:

Mir vam Bog daj v imeni Jezuša i Marije. Jih jako lepo pozdravljam ino Njim želem vse dobro. Na dale Njim naznanim, ka smo v napadanje stopili na Tirolskom. Dva dni je strašno veliko bitje bilo. Dva dni pa dvē nočē vsigdar smo strelali ino sovražnike napadali, na tretji den smo je te komaj ednok genoli; mi smo tudi veliko zgūbo meli, iz med Slovincov je mrtev samo eden; *Gyōrek* Štefan z Būkovnice; ranjeni so pa *Kerman* Peter z Filoveč, *Sraka* Ivan z Gančanov, *Gabor* Ivan z Ivanec Panker Števan z Lipovec. Mi ostali pa dale tiramo Taljane. Bodī nam smileno Srce Jezušovo.

Mujdrica Janoš četovodja v 48. pp. Daj Srce Jezusovo večni mir pokojnim, ranjenim pa potrpežlivost.

Na podpora Marijinoga Lista i Novin so darūvali: *Krampač* Matjas, desetnik pri mostorejih 2 K., *Balažic* Kata z D. Bistrice 1 K., *Lončar* Mihal z Rašic 2 K., *Fujs* Jožef z Nemščaka 2 K., *Zilavec* Franc z Gerlinec 3 k., *Zelko* Štefan od Sv. Sebeštjana 2 k., preč g. *Golob* Mihael z Bridgeporta 22 k.,

Benko Ferenc vojak 6 k.; z *Martjanske* fare: *Lončar* Jožefa žena 20 k., *Gjōrek* Ferenc 8 k., *Magyar* Štefan 3 k., *Roth* Ludovik 6 k., *Hujs* Jožef 3 k., *Hidič* Matjaša žena 1 k., *Rajbar* Mikloš 1 k., *Vogrinčič* Janoš 10 k.; z D., *Bistrice*: *Gjōrek* Matjaš 1 k. 20 fil., *Cigla* r *Magda* 1 k.; *Gostan* Ivan ognjičar 6 k., *Rih-tarec* Jožef z V/13 bat. 3 k., *Vrečič* Mihal vojni delavec z *Magyaróvára* 10 k., *Žerdin* Štefan domobranec 20 pp., 8 k., *Pūcko* Ivan nabrao v *Nedeleci* 7 k. 60 fil., *Magdič* Manka z *Gumilic* 2 k. 60 fil., 5. *Roža* živ. Rv. z *Nedelice* 2 k. 80 fil., *Rože* z *Dugoveških* gor 1 k., *Matko* Kata z *Odranec* 1 k., *Zadavec* Marija 60 fil., N. N. 40 fil., N. N. z *Ižekovec* 1 k., *Koštric* Jožef nabrao v *Zižkih* 12 k. 20 fil., *Sever* Ivan z *Kroga* 4 k., *Ozko* Marija z *Pertoče* 3 k., *Magyar* Jožef z *Haselbacha* 1 k., *Jančarič* Jožef ulanar 5 k., *Zōkš* Janoš poddesetnik 3., *Kūzmič* Matjaš nabrao v *Štrigovi* 20 k., *Kociper* Agota z *Melinec* 20 fil., *Gaber* Ferenc z *Srdice* 2 k., *Toplak* Štefan z IV/13 A. brat. 4 k., *Károlyi* Ivana žena z *Črensovec* 50 fil., *Sajtos* Ludovik pešak 48 pp. 2 k., *Topničari*: *Magdič* Ignac 2 k., *Fūrst* Jenő 2 k., *Ecker* Anton 1 k., *Šimonek* Tomaž 1 k., *Kūret* Štefan 1 k., *Németh* Štefan 1 k., *Mihalovič* Andraš 60 fil., *Jambor* Andraš 60 fil., *Balko* Janoš 60 fil., *Goba* Štefan 60 fil., *Franc* Gaber ognjičarski predmešter na vojnoj ladji „*Sdida*“ 4 k., *Rožman* Ivan z *Garašnice* 1 k., *Zorko* Štefan straža mešter z *Bratonec* 6 k., *Slaviček* Karol četovodja z *Šalovec* 6 k., *Novak* Ferenc vojni delavec 4 k., *Geder* Alojza žena z *Ropoč* 3 k., *Benko* Ana z G. Črnc 2 k., *Maučec* Ivan pōddesetnik 48 pp. v *Pilseni* nabrao 2 k. 40 fil., *Raščan* Geta z M. Polane 40 fil., *Horvat* Marija z *Trnja* 2 k., *Dominko* Jožef 60 fil., *Stanko* Jožef 1 k., *Rōs* Magda 1 k., — *Bog* plati. (Dale.)

Veržejski oratorium na Ivāncih. Preminočo nedelo so eden dūhovnik, trije kleriki i eden brat salesianskoga društva 105 dečkov vodili na *Ivance*, kde so namenili pokazati, ka se pri njihovih oratoriumaj dela. Sv. mešo so meli v *Dokležovji*, na *Ivance* so okoli poldnéva prišli, kda jih je že veliki dež po ríbjem zmočo, tak, ka so se obrvim mogli posušiti. Ka je najbolje spomina vredno bilo, je to, ka so voditelje vsakoga dečāka samī poglednoli kak je moker ino tiste k péči pošilali, šteri so meli obleko premočeno. Pri gostolūbnoj hiži dovica *Pūcko* Antona so dobili vsi obed. Vnoge ženske vesnice so prinesle tá svoje dáre i pripomočke k obedi. Po obedi so te veséle pesmi spevale pa kda je dež henjao, to z pogačami obdarjeni dečācje spevajoč šli nazāj proti svojemi domi.

Ogenj. Zgorela je v *Zižkih* hišica i gospodarsko poslopje *Čurič* Jožefa. Stara, podirajoča se kučica se je od peči vužgala, v šteroj je ženska krūh pekla pa pogače. Zgorela so tudi kola, kolca plūzna, plūg, škrinja, meso i salo. Posestnik hišice je na paši bio z *marhov* i kda je domo prignao drūgo ne najšeo kak ognjišče i peč nepoškodovano, v šteroj so se najtečnejše spekle pogače i krūh. Čeravno je samo obsebi ne velike vrednosti zgorelo, siromaki je vendar veliki kvar.

Tatvina. V *Macencih* pri v učitelji *Szép* Janoš, ki je prle v *Črensovcih* bio, so vse kokoši odnešene.

Otemnela je pamet Bauer Jakoba ženi, krčmarici, v Črensovcih. Jedini sin je v srbskom vjetništvu, vno ga misel po njem jo je v to nesrečo spravila. Čeravno izraelitanko, jo vsaki hvalo zavolo dobrosrčnosti, zdaj jo pa pomiljuje. Zdaj v blodnosti je vesela i si spevle, ka je konec boja i sin njoj pohitroma pride domo.

Vlomili so v sobočko katoličansko cerkev tudi pa ravno edno noč kesnej, kak v türniško. Ropar je že večer ključa z dvojih dver odneso i z tistima si odpro cerkev. Kda je to g. esp. plebanoši naznanjeno bilo, je té šparavce odpro i peneze domo odneso. Cerkvi je stražiti ne dao, da je ne mislo na vlom, od türniškoga je naime še ne zvedo. Okoli edenajsete vüre je veter zaveso sem-tam gono v g. kaplanovom okni. Te ropot ga prebūdo i kda ide okno zapirat, ovara, ka je cerkev presvetlena. Hitro obūdi zdaj g. plebanoša i ideta proti cerkvi. Ali ropar je prle odskočo. Najšla sta pa v cerkvi plebanošov kramp, z šterim je prazne šparavce gortrgao. V srdah, ka je nikaj ne najšeo, je ropar svoje poštenje v segestiji za spomin pūsto. Zaistino nepoštenjak.

Plemenske telice se v Železnoj županiji samo tak smejo na klanje odati, če oddajalec ma svedočanstvo od živinozdravnika pa samo v toj županiji smejo tržiti.

Vojno posojilo. Sobočki slovenski okraj je na vse štiri posojila do šest milijon kron podpisao. — V Dolnjelendavskom je iz štrtoga do dvamilijona podpisanih. — Melinčka siromaška občina je 16550 kron podpisala. Podpisali so sledeči: Forjan Andraš 1000, Brūnec Martin 100, Forjan Marija 1500, Forjan Ivan 500, Forjan Marija 200, Mesarič Štefan 2200, Maučec Ana 3000, Glavač Štefan 1000, Jerebic Ivan 1400, Koeiper Matjaš 150, Maršič Marija 200, Žokš Lujza 500, Žokš Lujza 500, Žokš Mihal 2200, Žokš Márta 1000 i Glavač Štefan 1600 kron.

Slovo vzemem 18 let star vojak od svojih ljubljenih starišov, rodbine, vseh poznancov, od svojega dūhovnoga pastira i od vrednika Novin i Marijnoga Lista. Podam vsem roko, podam se v božo sveto volo in idem spunjavat našega krala volo. — Balazic Jozef, z Markišavec.

Preglednoli so se kosci Kolar Marijanke v Ižekovcih i so mesto njene detelice pokosili sosedovo, Prša Martinovo. Pomoto so grnjači vzeli v pamet na drugi den.

Ne pošilajmo penez na bojišče. Zakaj? Vojno zapovedništvo se toži, ka vnogi v strelnih jarkah karte igrajo pa peneze ta zapravljajo, štere bi njuvi domači dostakrat krvavo potrebūvali. Za toga zroka volo naj se ne pošilajo poleg želenja vojnoga poveljništva penezi na bojišče. Zanesljivim vojakom

se zato lahko pošlejo če je potrebūjejo. Vsaki pozna svoje ljūdi.

Briga da si čuvamo zdravje more nas nadignoti, da pazimo na gut, dišala i prši, kašljanja, gutne bolezni, smicanja v ramah i brsibol ne smemo zanemariti. Proti tem je že vnogomi pomogo sline otāpljajoči bol vtišajoči i vužgalino odstranjajoči pravi protikašljeni zagorski sirup za prsi. (Sirupus pectoralis.) Oživlja i krepi plūča i celo telo, povekšava hranitev i prebavo, i krepi celi organizem. Toga tečnoga prsnoga soka 2 kantie franko staneta 5 K. Pravi se dobi jedino pr *Feller V. Eugen* lekarniki, *Stubica Centrala 146.* (Zagreb. žup.)

Pošta.

K. L. Gradišče. Tisto osebo smo že opominali, več je ne bomo. Poštēni mož se ne de dao zapelati od njē. **Lāposy Alojz. Ulanar. bejna pošta 54.** 4 K. na podporo sem dobo. Bog plati.

Bojna pošta. — Zavitki 35 dkg se slabodno pošilajo samo na sledeče številke bojn pošte: 6, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 19, 19/II. 20, 22, 22/II. 22/III. 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 67, 68, 70, 71, 72, 74, 75, 77, 78, 79, 80, 81, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 94, 96, 97, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 115, 116, 116/II, 116/III. 118, 119, 123, 125, 126, 128, 129, 130, 132, 136, 137, 138, 139, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 148,

149, 153, 155, 156, 158, 160, 162, 163, 164, 169, 171, 172, 173, 174, 176, 179, 180, 182, 185, 186, 189, 200, 201, 202, 204, 206, 207, 208, 209, 210, 212, 213, 214, 215, 216, 219, 220, 222, 223, 225, 226, 227, 228, 230, 231, 232, 233, 234, 236, 237, 238, 241, 242, 251, 253, 254, 264, 265, 274, 301, 301/II, 301/III, 303, 304, 305, 306, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 320, 321, 322, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 341, 350, 351, 351/II, 351/III, 352, 353, 355, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 620, 630.

100 litrov domače pijače Elpis!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškatelka, meta, pomeranče strašnica in višnja. Neuspeh izkljūčen. Ta domača pijača se pije poleti mrzlo pozimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanajo K 4.40 poštne prosto proti povzetji. Na 5 takših deležev se doda ena porcija brezplačno. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pijačov okrepeajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgūbili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno šte 85 Moravsko. En karton za poskušnjo 10 litrov stane 70 fil., štēri se lahko pošlejo v štemplnah. Takši kartoni se dobijo za poskušnjo tudi po vekših drogerijah.

V VSAKOJ DOBI

je Fellerov „Elsafluid“ — to domače vrastvo, štero preporeača više stoježer zahvalnih pisem i vno go zdravnikov — čuvar zdravja i odvritel bolezni. Trganje, protin, čeravno so že ostareli betegi, smicanje, glavo, šinjeka vūho i zobobol, živčena bolezni, seč, rezanje, zvinjenje, influenza, bolečina v hrbti i ledevjāh, odrevenelost, oslabljenost, migren najdejo pomoč v njem. Ravnotak izvrstno pomaga „Fellerov Elsafluid“ proti slabomi pogledi mozolom, ranam, brezsnim i drugim betegam, vrači, oživlja. Dober je tudi proti kašlji, zamuknjenosti, našeci, prsnjoj i gutnoj bolezni i v vročinskome betegi.

Toga po zdravnikah priporočenoga domačega vrastva priljūbljenost je vnogoga trgovca na to nadignola, da so v oglasah ali po prekūpcah ponarejene reči, kak eliksere, rakije, balzame za tak dobre razglasili i ešče večkrat so je ponūjali z rečmi „brezplačno“ ali „nikaj ne košta“ Če si pa človek naroči takšo reč, navadno dosta more za njo plačati i končno spozna, da bi najbolše bilo vēasi v začetki naročiti zaistino dober „Elsafluid“.

12 malih, a i 6 dupliških, ali 2 špecialnih kantie Elsafluida franko stane 6 K, 24 malih, ali 12 dupliških, ali 4 špecialnih kantie franko 10 K 60 fil.; 48 malih, ali 24 dupliških ali 8 špecialnih kantie franko 20 koron,

GLAD

ne vniči teliko ljūdi, keliko jih vmerje zavolo zanemārenih prebāvskih betegov. Zato je potrebno v vsakoj hiši meti Fellerove rabarbarske pilule, štere prebavo ravnajo i gonijo. Proti želodčnim betegom, krēi, netēčnosti, pečelini v obisti, teženji v želodeci, metanici, slabomi čūtenji, medlenji, riganji, napihnjenosti, zaprtini, raznim prebāvskim zmotam, zlatoj žili, griži, mržnji i proti vno gim drugim nevolam so se jezerokrat z gotovim uspehom rabile že. Več so vredne, kak vrastva želodec oslabljajoča i čreva vznemirjajoča. 6 škatlic franko 4 K 40 fil.: 12 škatlic franko samo 8 K 40 fil. — Naročitev naj se jasno naslovi:

Feller V. Eugen, Stubica, Centrale 146. (zagr. žup.)

Razpošilanje po povzetji ali če se naprejplača. Preporača se, da se penezi po poštnoj izkaznici naprej pošlejo, ovači pošta 12 fil. za povzetje računa.

